

Вѣстникъ
„Смѣшлю“
се смѣе всяка
Събота.
Редакцията и
Администрацията
ея намиратъ въ
Печатницата
на вѣстникъ:
„Българ. Знаме“
при издателя и
отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ:
едно грошче.

Цѣната на
„Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ Юж. България
2 рубли нови
въ Сѣв. България
2½ рубли нови
За 6 мѣсеци:
Отсамъ Балкана
5 франка.
Оттаткъ Балкана
6 лева.
Така и за дру-
гитѣ България,
които сж извънъ
отъ нашия синуръ

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

СЛИВЕНЪ 3 Юний 1883

ДА СЕ ПРОЧЕТЕ БЕЗЪ ОЧИЛА

Още малко и Дѣдо Смѣшлю ще свърши първата си година и ще захване втората; нъ какъ ще я захване и какъ ще я продължи? Същата ли се отъ това що иска да ви каже дѣдо ви Смѣшлю? Съ това той иска да покани всичкитѣ си смѣхлюбиви читатели и читателки, които сж си правили до сега оглухци, да побързатъ и да му внесѣтъ стойността, защото безъ тѣхната помощъ той рискува да се продаде цѣлъ и пакъ да не може да се исплати нито на печатницата, нито на редакцията, нито на администрацията! Срѣдствата кой какъ и кой гдѣ може да си внесе почтенно стойността ний сме ги явили хиляди пжти, та затова посѣмъ сега нѣма да приемемъ никакви извинения отъ никого!

Вие знаете г-да абонати и абонатки, че животътъ и смѣхътъ на Смѣшля зависи отъ васъ; затова ако желаете да живѣе и да съществува дѣдо ви Смѣшлю, то безъ друго трѣбва да се стрѣснете и да се расприкате да му внесете парицитѣ. Освѣнъ васъ за дѣда ви Смѣшля нѣма другий изворъ за животътъ и за прѣхрана! Княжественнитѣ лъвове сж много далечъ отъ него, а Автономическитѣ хичъ ги нѣма; защото дѣдо ви Смѣшлю не е слугувалъ другиму и не може да очаква възнаграждение отъ друго мѣсто или отъ другитѣ освѣнъ отъ васъ. Той е слугувалъ на васъ като на народни и отъ

васъ желае наградата на трудътъ си. Той крайно благодари на онѣзи г-да и г-жи, които прибързахъ и го улеснихъ съ време; сжщо желае, щото и останалитѣ да прибързатъ. Съ надѣжда че като се прочете това безъ очила, всѣкий ще прише да си внесе длѣжимото т. е. борчътъ на дѣда си Смѣшля, той прѣдварително благодари, сѣда при празната си каса и очаква да прѣбира, защото смѣхъ съ празденъ мѣхъ то е само исплащание чуждий грѣхъ!

надраскалъ

Самъ дѣдо ви Смѣшлю.

Тлъсти подаръци.

Зида се св. Петка и волна помощъ ще тръгне да се събира, нъ отъ кого и по колко ще се събере това не е извѣстно. Стига да се захване, а послѣ къдѣ ще му излѣзе крайтъ, за него никой му и не мисли. Ето че и областна болница захванѣла да се съгражда въ г. Пловдивъ и за улеснение отворилъ се тефтерътъ на волнитѣ помощи! При пръвъ поглѣдъ ние останѣхме смаени като видѣхме голѣмитѣ подаръци на г-да Директоритѣ! Единъ подписалъ 5, другий 2 а оттамъ нататкъ другитѣ по 1 Л! Наистинѣ отъ тези по-тлъсти и по-голѣми подаръци за едно областно благотворително здание, което носи името болница, то е нѣщо неизразимо. Какъ сж се откъснѣли отъ сърдцето отъ кесинтѣ на г-да Директоритѣ, ние освѣнъ като се чудимъ, нъ имъ и завиждаме, за гдѣто чрѣвъ тѣзи тлъсти подаръци тѣ добиватъ отъ день на день по-голѣмо влияние въ наро-

дѣтъ ни! Това се дума една Л волна помощъ за областна болница! Когато тѣзи г-да сж благоволили да пожъртвуватъ по толкова, то колко се пада да пожъртвува дѣдо ви Смѣшлю? Спорѣдъ неговийтъ халъ нему се пада да пожъртвува по-малко отъ нищо! Ами отгдѣ ще намѣри това нищо? Хж-хж! Дойде ни на умъ гдѣ ще го намѣри! Той ще го намѣри въ загубата на карти или кумароигранието спорѣдъ пачеумнийтъ свѣтъ на желателтъ на доброто! Г-да Директоритѣ подобрѣ бѣхъ сторили ако да бихъ се заловили да играятъ съ тази лира на кумаръ и да спичеляхъ отъ нея още десетина та че тогава да подписахъ. Нъ свършеното и минѣлото не се връщатъ вече, за това и ние ги сърадваме за голѣмитѣ имъ пожъртуване, обаче не прѣпорѣчваме примѣра имъ за подражание, защото може би да се намѣрятъ благодѣтелни душица, които да искатъ да подарятъ повечко.

Нашата интелигенция.

Ехъ, дойде най-сѣтитѣ дума до нашата интелигенция, която отъ освобождението ни насамъ тя е промѣнила хиляди шапки и униформи, Нейната дума прѣди освобождението бѣше: *свобода* или *смертъ* до прѣди една-двѣ години: *миръ тишина* и *спокойствие*, отъ една година насамъ тя е влѣзла въ пжтѣтъ на буйността! тя прѣхти и цивиля като конь, тя е готова да рита който се приближи до нея, тя е облѣчена въ дрѣхата на истенскый ужъ патриотизмъ, а не види, че задъ гърбътъ ѝ се крие *партио-*

тизмъ; тя мѣри и тѣгли другитѣ, не се свенува да цапа и да плѣщи, дѣщо найде ужъ не партиотическо, тя е вирнала глава като камила и стѣпа като въ паници; тя днесъ ва днесъ е борбата, тя е циркъта на конституциониститѣ и анти-конституциониститѣ; тя иска днесъ да коли, да бѣси, да вързува и да развързува съдбинитѣ на народътъ ни; съ една речъ: тя е всичко за всичко и въ всичко, тя иска да е въ всѣко гърне миродия.

Ей, г-жо интелигенцию, ти си облѣчена ужъ въ народна и патриотическа дрѣха, нѣ ако дойде врѣмѣта те понитатъ защо пѣтелътъ когато кукурига мижи, ти ще оцапашъ калцитѣ, ти ще се пайдешъ на тѣсно, и ще се побъркашъ като куче о воденица! Ти трѣбва прѣди всичко да намѣришъ единъ искусенъ семерджия, който да ти направи единъ семеръ не по-тежъкъ отъ $\frac{1}{2}$ ока, та че тогава да се нагърбуваме да носимъ тежкий народенъ семеръ. Ти искашъ да се боришъ въ народниятъ циркъ съ този тежъкъ товаръ, нѣ ти скоро ще се спренешъ, и ще станешъ жертва на под-искуснитѣ отъ тебе гладиатори. Цѣпи, дѣли, мами, лѣжи колкото и както щешъ народното щастие, нѣ нѣма да се мине много и ти ще станешъ жертва на неубузданността си! тогава ще ти дойде на пипето, че борбата въ която си полѣтѣла, тя освѣпъ като не обѣщава никакво добро на тебе, нѣ лишава и народътъ ни отъ честность, искренности, прѣданность, невинность и доверие! Като постигнешъ това, земи послѣ двѣ крѣпни и играй на каквато кълченица искашъ, ако щешъ на конституционистска, ако щешъ на ултра-либерална, ако щешъ на ултра-консервативна. Смѣшло ще ти окачи двѣ тѣжана съдрани или продѣнени па тупай, та сухо и сураво да разиграшъ за постигането на цѣльта си!

Изъ Смѣшловий Дневникъ.

— Адвокатитѣ ги трѣсе; тѣ се чудятъ при кой докторъ да прибѣгнатъ данѣ имъ улегчи рѣдката. Дѣдо Смѣшло като билеринъ безъ диплома, имъ прѣпорѣчва въ този случай да се наядѣтъ съ череша, нѣ съ кокичкитѣ заедно, и послѣ да не се боятъ, защото оръжието срѣщу въпроситѣ ще бжде съ тѣхъ.

— Мълви се изъ г. П., че мързостъта на една кална личностъ до толкова голѣма стѣпень е пристигнала, щото мнозина сж се рѣшили да ѝ не казватъ даже и *доброутро*. (Б. на См. *А тѣ нека ѝ казватъ добъръ вечеръ!*)

— Словото казано отъ От. Г. Тилева по случай смъртъта на князь Цертелева така разбъркало чървата на „Южна България“, щото редакторитѣ ѝ мислили, че тѣмъ се казва та щѣли насмалко да полудѣятъ ли? да ушпикавѣятъ ли? Не можѣхме навѣрно да се научимъ. Тѣ щѣли да го обнародватъ, ако да не била ги прѣдварила шпикавѣщата.

— Единъ дългочиталатеъ нашъ събратъ щѣлъ да испотрени печатницата си, за гдѣто не можла на врѣмѣ да му отпечати листътъ.

(Б. на См. *Да не е отъ икономия или отъ сиромашия или отъ шарлатания?*)

— На пѣкои рѣзки язици се ще да потвърдятъ, че въ нашата *Автономия* се вършатъ такива чудни работи, щото прѣдѣствованиято на чиновницитѣ е станало, или по добрѣ е заприличало на циганско чергарство! Днесъ казватъ, виждашъ единъ чиновникъ въ този градъ, а утрѣ го виждашъ въ другий. (Б. на См. *Такава е нашата прокония?*)

— Бившиятъ Хасков. префектъ Р-новъ щелъ да протестира за гдѣто сж осѣдили любезната му слугиня и държанка на 15 годишенъ затворъ въ окови! (Б. на См. *Ако тя се осѣжда защо да не се осѣди и той? Пустота оправя безъ приволия!*)

— Единъ съ цилиндръ а другъ безъ цилиндръ ни питатъ: кому мѣза повече да носи цилиндръ дали на тѣзи, които имѣтъ голѣми кратуни, или на тѣзи, които имѣтъ малки? Отговоръ! най-много прилича на тѣзи, които имѣтъ голѣми и въ които имѣтъ да се пасаждатъ народнитѣ интереси.

— Единъ слухъ хвърчи безъ крила изъ Пулпудинскитѣ улици, че наскоро щѣли да потонятъ въ бояджиский кюпъ всичкитѣ прошепонисци, които пишяли на лапавица. (Б. на См. *Да не потонятъ адвокатитѣ?*)

— Истина ли е, питатъ ни отъ г. С., че областната гимназия ще захване да се гради къмъ есенъ? (Б. на См. *Да се гради ли, или да се събаря? Научете се добрѣ, защото намъ ли се чини послѣднето да е по-истина!*)

— Изъ една дълга дописка извличаме слѣдующитѣ: защо едни голѣми лица викатъ: *«джанг-джанг патладжанг»* а други имъ отговарятъ: *«чушка пеперва»*? Отговоръ: *питайте ушпикавѣщия «Кукурига»!*

— Едно кученце джавка, че не сме го били пощадили въ сатирата си, нѣ сме извадили венчикитѣ патриотизмъ изъ крачолитѣ му. Нека си глѣдаше добрѣ работата и те нѣмаше да подпадне подъ смѣхътъ ни.

Изъ Книжеството.

Тайна кореспонденция на „Смѣшла“

София Бае Смѣшло!

По насъ много пѣща се баткатъ, нѣ кои да вървашъ, а кои да не вървашъ, неможе още да е знайно, защото се вършатъ все отпотаино. Едни още отсега сж си замахали краката прѣди да видятъ магарето; други ликуватъ и праздуватъ ужъ че не слѣдъ много и ние ще имаме новъ прѣвратъ, ама какъвъ именно и тѣ сами не знаятъ. Ако питашъ какво е мнѣнието на простолуднето и на мене азъ безъ да се двоумя ще ти кажъ, че очитѣ ни сж обрѣхти къмъ гоститѣ, които очакваме днесъ утрѣ. Кой знае?! Едни викатъ, че конституцията показвала вече главата си изъ гробѣтъ, като сиромашъ Лазаря, а други бълнуватъ за намъ каква си нова конституция! А бе, че то да влѣзешъ въ нѣкое кафене и само да слушашъ ни врѣли, ни кипѣли! Кого гдѣ го сърби и боли тамъ се чеши и тамъ се налага съ *лана!* Нѣ азъ отъ всичкитѣ брацолевения заключавамъ, че насъ още много ще ни лае кучето и ние още много ще се прозѣваме като конь на празна торба!

Тѣзи дни единъ слухъ се носи изъ мозѣцитѣ на прѣподобнитѣ ни консерватори, нѣ далѣ е основанъ или само вѣтрничавъ като тѣхъ, нанстинъ неможъ те увѣри, т. е. казва се, че сърадвателнитѣ имъ телеграмми отпирани до изнекуемото мѣсто били подѣйствували много и тѣ очакватъ слѣдствията имъ. Наистина! и либералцитѣ се лѣжатъ, нѣ и консерваторитѣ се козятъ! Съ една дума послѣднитѣ ги очаква една чума, която щомъ като ги удари ще се натъркалятъ като кози по салханитѣ. *«Българский Гласъ»* като че прѣдвижда това та си е позашилъ устата, нѣ *«la Bulgarie»* тѣ още сънува топли комати. За *«Балкангъ»* нѣма що да ти расправамъ, защото той се струва като паунъ съ хубави пера, нѣ гдѣто стѣпни черепицитѣ троши, и като такъвъ врѣдливъ, то и животътъ му е въ спашеостъ; и то не че нѣма доволно храна, защото за него всичкитѣ общи хамбари сж отворени, нѣ че прискача зидовѣтъ и ходи да прави пакости.

«Съзнание» още мирува, перотому не е подрезано добрѣ, то си свива дрипитѣ още и чака да захване отъ гоститѣ. На мнозина очитѣ сж обрѣхти къмъ него, стига само то да излѣзе майсторско!

За сега толкозъ, а за допхти азъ мисля, че ще можъ да ти испратя отъ нови по-нови новини, защото до тогава работитѣ ни ще

се раздуркатъ и чървата ни ще закуркатъ, пъ на гладостъ ли или на ситостъ? Имай търпение ще го узнаешъ. Сбогомъ.

Прѣмудростъ Смишлюва.

Чтение.

Тако глаголетъ Смишлю: Тѣзи дни ще се появи една панорама въ столицата на нашата Автономия, която ще очуди голѣмо и малко. Прѣвъ първото стъкло ще се вижда една Дирекция пълна съ адвокати, които ще дращатъ ужъ да рѣшаватъ писмено мъжитѣ задачи. На мюзина ще се вижда като да искачатъ искри отъ огънь изъ очитѣ имъ.

Прѣвъ второто стъкло ще се вижда едно бюро и на него куповекупове книги; до него окоето ще пазира като въ тъмнина този насловъ *удобрена, неудобрена*.

Прѣвъ третото стъкло ще се вижда единъ старецъ да държи въ едната рѣка калпакъ, а въ другата — фесъ. До него ще се вижда нѣщо като телеграфическа станция, гдѣто той безпокойно и почти разсърдено ще държи ухото си на машинката като да чака положителенъ отговоръ; на машината ще се вижда едно развито шейритче, на което ще можатъ едва да се четатъ тѣзи букви! *не бива!*

Прѣвъ четвъртото стъкло ще се вижда голѣмъ салонъ и вътрѣ нѣколко писци постоянно да пишатъ. До тѣхъ ще се вижда да стои една *карикатура* съ книгата въ рѣцѣ и отзадъ на книгата писано: *да се прѣмѣтятъ*

Прѣвъ петото стъкло ще се виждатъ нѣколко разни лица схванати като на борба. Едно ще тегли едного за носѣтъ, друго ще тегли другото за косата; едно ще маха ужъ да удря, друго ще стои съ удивление да ги глѣда; а наоколо имъ ще се четатъ тѣзи букви: *Румел. . . . партиоти и патриоти*.

Въ шестото стъкло найсѣтнѣ ще се вижда единъ побѣлѣлъ човѣкъ да стои до единъ пѣтелъ и да го учи да стои *диванъ*. Наоколо му ще има много хора съ отворени до ушитѣ гърла като да му се смѣятъ изъ чинто уста ще се четатъ тѣзи думи: *а бе диване! пѣтелъ диванъ и еуета стои ли?*

Тази панорама и който я види пишманъ ще стане, и който я не види пакъ пишманъ ще стане!

Що е Кукуругу?

Така питаше въ единъ отъ послѣднитѣ се броеве баба «Марица»; обаче като нѣе й това занаятътъ, тя не е можда хубаво и да се отговори. Ето дѣдо Смишлю какъ отговаря: «Кукуругу» е единъ механически дрицелъ, който

обича да мисли че всичкитѣ хора сж като него. Въ неговата г. . . . ява гага освѣтъ псувни и улчии погрѣшки друго нищо нѣма да се срѣщне. Всичко честно, той глѣда да го олозори. Нѣ кой му е майсторѣтъ? Майсторѣтъ му е онзи извѣтрѣлъ отъ старостъ мозѣкъ, който се мѣчи да онетява венчко, както той самъ е оиятнепъ; който глѣда да развращава венчко, както той самъ е развратенъ, който се мѣчи да окалва венчко, както той самъ е окалянъ! Нѣ негово извѣтрѣло-мозѣчнѣ трѣбва да знае, че му не прави честь гдѣто се е събралъ съ таква цариградски *gamins* и се мѣчи отпотаино да сѣе плѣвели изъ народа!

«Марица» лоша, «Съединение» продадено, само «Кукуругу» и «Независимостъ» не, не събрахме «Южна България» ли сж добритѣ? Въеникарекото поле е широко всѣкой може да си прѣпусе конягъ на кждѣто си ще, «Кукуруга» що го сѣрби? Сега ли е дошло на пинкавитѣ му умъ да вика «*да живѣе Русна България*»? Тѣзи свободни псувни гдѣто ги лѣе, я нека ни каже на чий грѣбъ ги лѣе? Напраздно «Кукуругу» се мѣчи да пестуди българекый народъ отъ Русекый, напраздно псува тѣзи които мразятъ *кенилитѣ*, и на които той нека заедно съ посестримата си да жъртвува народѣтъ си! Българекый народъ е и ще бжде всѣкого признателенъ на Русекый, и тази признателностъ пнкой нѣма да може да му я некорени. За това нека «Кукуругу» псува, нека си джавка! Смишлю пакъ му припомни латинеката пословица че *asinus plus negat quam philosphus affirmat*.

Ние се чудимъ какъ може този механически дрицелъ да посѣщава българекитѣ кѣщи, който не пожали даже и Казанлъжското женско училище! Такъвъ е «Кукуругу» и който го чете пишманъ е!

Какъ се става поетъ.

Изъ Смишлювата философия.

Прѣди венчко ние молимъ Г. Дукова да ни прости, защото се усмѣляваме да му покажемъ пѣтътъ; а още повече да го сравнимъ и да го сборичкаме като пѣтелъ съ Г. Г. . . ва.

I. За да станешъ поетъ, трѣбва да си напѣтъ, трѣбва да отбирашъ отъ хубаво, отъ сладко, отъ ж. еко, отъ м. . . ко, отъ вкусно, отъ блудкаво; трѣбва да знаешъ какъ се либи, какъ се юначествува, какъ се патриотичествува (?) съ една рѣчь трѣбва да отбирашъ отъ венчко само безъ едничко. (Б. на См. Нѣ безъ него може ли?)

II. За да станешъ поетъ, трѣбва да знаешъ гдѣ има хубави моми, гдѣ има кафешантани, гдѣ има музики, гдѣ има цигумигу, защото безъ тозъ *таласжмъ* никой неможе да се доближи до политѣ на Хеликонекитѣ музи и на Парнасовитѣ нимфи. (Б. на См. това е природно нѣщо, и то прави перото вѣщо и горѣщо!)

III. За да станешъ поетъ, трѣбва да знаешъ гдѣ сж най-високитѣ балкански върхове, гдѣ има хисарекни кѣтлове, гдѣ има стари и нераскопани могили, що се намира въ тѣхъ; трѣбва да знаешъ какъ се пѣе, какъ се играе, що е рима, що е ритма, сир. че римата е лопата, а ритмата ѣ ржката. (Б. на См. Ами ако падне и си строши краката отъ тѣзи върхове?)

IV. За да станешъ поетъ, трѣбва да

имашъ умъ като оцетъ; трѣбва за знаешъ какъ се котѣа, какъ се гали, какъ се пали, какъ се вкиспява, какъ се подслаждава, какъ се джурка коприва, какъ се яде слива, и пр. . . съ една рѣчь трѣбва да знаешъ, да знаешъ до гдѣто се из-знаешъ, (Б. на См. Ами Г. Дуковъ из-знаялъ ли се е вече: гдѣто ще каже, че кратуната му гѣнти, а той мисли че на Хеликонекый връхъ се върти и оттамъ музата го благослава все да се прозява!)

V. Който нека да види истинекый поетическый умъ, умъ, който свая рибитѣ отъ небото, а качва звѣздитѣ въ морето, трѣбва по-скоро да исхаби не-потрѣбната си лента и да се едобне съ Г. Дуковитѣ *Задушевникъ*, който го и билъ задушилъ та не се свѣстилъ що е драсколилъ.

Той е некалъ да надмине Г. Г. . ва, нѣ до гдѣто се не качи и той на Хисарекыйтъ кѣтъ, нѣма да намѣри правитѣ пѣтъ.

Въ този случай не забравяме да прѣпорѣчимъ и новитѣ *Празнико-поетическый Журналъ* на Г. Н. Ю. Ненова, на когото прѣпорѣчваме да си понатрѣжа малко лѣжкѣтъ съ *чамъ-сакъжъ*, и да постѣгне малко *кордитѣ* на лирата си защото ни се виждатъ много разгайдени.

Четовѣкомѣръ.

Басна изъ Смишлювата философия.

Съ това заглавие дѣдо Смишлю има намѣрение да измѣри вънкашнитѣ и вътрѣшнитѣ способности на Румелискитѣ жители; за това отворѣте си ушитѣ на четире и го слушайте: който го чуе, нека се надуе, а който го не чуе, нека се сплуге!

I. За да се познае единъ Румелискый чиновникъ дали е способенъ вътрѣшно и вънкашно за службата си, трѣбва най-напрѣдъ да примѣри колко мозѣкъ има и колко сантиметра е лобѣтъ на тиквата му. Ако намѣри че мозѣкѣтъ му тежи колкото мозѣкѣтъ на кокошката, трѣбва да си го промѣни съ биволски, ако ли пакъ лобѣтъ на тиквата му е колкото една кратуна, трѣбва да го направи колкото орѣхова чурупка!

II. За да се познае единъ Румелискый *Депутатъ* дали е способенъ за званнето си, трѣбва да примѣри чървата си и думитѣ си и ако намѣри, че чървата му сж по-дълги и по-кавални отъ думитѣ, трѣбва да тури думитѣ си въ чървата, а чървата въ устата и да лае щото му *тумбакѣтъ* пѣе.

III. За да се познае единъ Рум. *гражданинъ* дали е способенъ за патриотъ и партиотъ, трѣбва да примѣри шпата си колко е голѣма и свѣѣтъта си колко е чиста и бистра и ако намѣри, че шпата му е голѣма само да стнека, а да не пуска, и че свѣѣтъта му е облачна и мжглава, трѣбва още повече да я уголеми, а свѣѣтъта си трѣбва още повече да помрачи за да не личи, че той по въздухѣтъ търчи.

IV. За да се познае единъ Рум. *вѣстникъ* дали е способенъ за интереситѣ на народа си, трѣбва да примѣри джобѣтъ си и пнемото си, и ако намѣри, че джобѣтъ му е празденъ, трѣбва да глѣда по-напрѣдъ да си го напълни; ако ли пжкъ намѣри, че пнемото му се цѣни само отъ продаденитѣ, трѣбва и той да се продаде и послѣ съ тѣхъ да дробѣ и да яде!

Магарето е всекога магаре*Басня из Смъшлювото барабанъ.*

Едно магаре като глѣдало, че младитѣ ходятъ на училище, и послѣ като се изучатъ ставатъ голѣми хора и не теглятъ като него, помолвило господаря си да благоволи да го натѣкни въ нѣкое училище та и то да се образува, да стане голѣмъ чиновникъ и да не тегли. На пръвѣ пъкъ господарьтъ му се приемѣлъ, като му казалъ, че то не е длъжница за неговитѣ уста: обаче това магаре настоявало, че то не е отъ онзи аширъ (? р.) и че ще сполучи да стане това, което си мисли.

Господарьтъ като добъръ човѣкъ потрудилъ се та го намѣстилъ въ едно реално училище, и отъ врѣме до врѣме все отивалъ да го нагледва какъ отива успѣва ли, или разноскитѣ му ще видятъ на вѣтъра. Единъ день като отишелъ да го посетити, и да му донесе храница, той се смаялъ! Той заварилъ благороднитѣ ученикъ, че се търкаля на срѣдъ дворьтъ, и че отъ главата до краката той билъ станжлъ само прахъ. Още повече смаянъ и очуденъ той извикалъ: хе, магаре-магаре! *азжжъ* за молбата ти, *азжжъ* за изгубеното ти врѣме, *азжжъ* за разноскитѣ ми! Азъ мисляхъ, че досега ти си се образувало и си забравило занаятътъ на баща си, нѣ то било венчко напраздно! Ти нѣма да се научишъ никога, ти нѣма да станешъ човѣкъ, ти си роденъ да носишъ товаръ, ти си роденъ магаре, и магаре ще си и умрешъ! хайде върви си у дома; и като го забралъ по дългитѣ уши, закаралъ го въ къщата си, и го хлузилъ въ оборьтъ при другитѣ му другари.

Тази басня Смъшлю я прѣпоръчва отъ венчкото си сърдце на нашата Дир. на Нар. Просвѣщение!

Двама пононии.

— Тый а? Ти приемашъ тайно «Народний Гласъ».

— Да, приемамъ го въ пликъ.

— Не е ли те страхъ отъ властѣта?

— Като рѣчи, че хванж да ме сгрѣва вече. Та че неостанж и въ него що да четешъ ки! Ако си нѣмашъ работа чети колкото щешъ ни врѣли, ни кпѣли.

— Защо я?

— А бе, че то човѣкъ напада, нѣ съ прилика, а пакъ това ужъ *народско* а то повече прилича на *джобско* листче като забрала гдѣ що му дошло на уста, та че да ти се присе. . . главата билъ лошъ, министерството лошо, работитѣ ни лоши, ние венчки лоши, а само дѣдо Манчовъ хубавъ и прихубавъ като *калпавъ мжжжрж!*

— Остави се, братко, дѣдо Манчовъ е една гадинка, кждѣто ѝ свирнешъ, тѣтъкъ върви, азъ си го зная отъ врѣме. Азъ защо си не хабяа читѣ съ такива парцали! . . . Ами «Кукуригу» какъ ти се види?

— Азъ пжкъ него нещъ да го чуя! хичъ отъ ушпикавелъ Швабски пѣтель какво добро можешъ да очаквашъ, или какъвъ умъ да купишъ? Азъ се научихъ, че редакторьтъ му билъ. . . знаешъ ли кой? Онзи де, гдѣто по-лани ни донесе лимонада въ градската градина на Пловдивъ. . .

— Ба! нима това диване?

— То зеръ.

— Хей братко тежко ни съ такива публицисти-сатиристи!

Царьтъ и Циганинътъ.*Басня изъ Смъшлювото барабанъ.*

Едно врѣме нѣкой си царъ като заминувалъ край цигански колиби, единъ циганинъ излѣзълъ да му иска милостиня. Царьтъ като го попогледалъ безъ да му даде нѣщо, рѣкълъ на едного отъ свитата си да го земе и да го заведе въ палата му. Рѣчено и свършено. Тозъ часъ циганинътъ се намѣрилъ въ царевитѣ дворове. На вечерьта като се завържълъ царьтъ, повикалъ го при себе си и му рѣкълъ: отсега нататкъ ти ще живѣешъ тука и ще се хранишъ съ венчко. Циганинътъ екловилъ нѣ му отговорилъ: ами майсторката ми? И тя нека дойде отговорилъ му царьтъ.

Дошла и майсторката му, царьтъ на часътъ заповѣдалъ да ги облѣчѣтъ добръ и да имъ окачатъ декорации. Щомъ се видѣли въ такава честь и слава циганинътъ и циганката, тѣ намислили да избѣгнатъ и да идѣтъ да се похвалятъ на другаритѣ си. Една нощъ кога били готови вече да извършатъ намѣренето си, циганинътъ рѣкълъ на майсторката: ела баремъ да си земемъ и по една вулгия брашнице та да занесемъ на другитѣ. Безъ да губятъ врѣме мръднжли се при хамбаритѣ и захванжли да си пълнятъ вулгитѣ. Въ това врѣме царьтъ излѣзълъ по случай и като чулъ глъчка кѣмъ хамбаритѣ отишелъ да види що е. Нѣ що да види! Той намѣрилъ циганинътъ и циганката опрашени съ брашно отъ главата до краката. Като ги попиталъ що правятъ тамъ, тѣ хванжли да *жжжжжж* и да *мжжжжжж*. Царьтъ като видѣлъ, че тѣ нѣма да си оставятъ циганята, тозъ часъ извикалъ слугитѣ, накаралъ да ги съблѣчѣтъ, и да ги исплѣдѣтъ, като имъ рѣкълъ: цигани сте ее родили, цигани ще си умрете!

Кой е този царъ? Кой е този циганинъ? Строшѣте оръха и ще изадитѣ лдкама!

Народна пѣсенъ.

Разболѣлъ са ѝ бачу Петку,

Данъ-ду-ду-ду!

Разболѣлъ са ѝ, та умира;

Данъ-ду-ду-ду!

Че си нѣма ешъ на еша,

Данъ-ду-ду-ду!

Ешъ на еша катъ келеша!

Данъ-ду-ду-ду!

Дѣ го зачу баба Цона,

Данъ-ду-ду-ду!

Баба Цона билерката,

Данъ-ду-ду-ду!

Та се сиуенж, та отиде,

Данъ-ду-ду-ду!

Да ми види бача Петка,

Данъ-ду-ду-ду!

Бача Петка пѣснопоица!

Данъ-ду-ду-ду!

Щомъ го видѣ, той оздравѣ,

Данъ-ду-ду-ду!

И захванж пакъ да пѣе;

Данъ-ду-ду-ду!

Но не пѣе, Кукурига,

Данъ-ду-ду-ду!

Кукурига змии рига:

Данъ-ду-ду-ду!

Змии му се на вратъ виятъ

Данъ-ду-ду-ду!

На вратъ виятъ, кръвъ му пиятъ!

Данъ-ду-ду-ду!

И не можѣ пакъ да стане

Данъ-ду-ду-ду!

Ешъ на еша катъ келеша.

*Данъ-ду-ду-ду!***Герги Гайдарьтъ.****Какъ се кукурига?***Изъ Смъшлювата философия.*

I. Изричай всичкитѣ пеувни и мрѣсоти конто се намиратъ въ устата на безчестнитѣ и на развратнитѣ, и ти ще се научишъ какъ се кукурига на халваджийска книга.

II. Обезчести и оскверни гдѣ да си е честно лице и невинно заведение, стани цѣлъ Цариградский хамалинъ, и ти ще се научишъ какъ се кукурига и като краставо куче какъ се мига.

III. Продай си умьтъ и съвѣтъта, умори народното си чувство, оклевети гдѣ кого можешъ, извади най-безерамни прѣкори гдѣ кому можешъ, и ти ще се научишъ какъ се кукурига и като пиянъ какъ се рига.

IV. Наблѣскай патриотизмьтъ си въ пеувнитѣ си, реви като пошрѣклѣло магаре, ѣждь гдѣ каквото ти мине на устата, пѣри гдѣ каквото намѣришъ, и ти ще се научишъ какъ се кукурига безъ да рѣчешъ, че ти стига.

V. Съ една рѣчь стани редакторъ на «Кукурига» и ти ще се научишъ и какъ се пише на халваджийска книга, и какъ се мига, и какъ се рига, и какъ честѣта отъ честнитѣ и невиннитѣ се вдига и венчки най-сѣтѣшъ штоо безправственостѣта или развратностѣта може да постига.

Мѣдри съвѣти.*(За сиромаситѣ)*

1) Който иска да е сиромасъ, трѣбва да яде въ годишата веднажъ грахъ.

2) Който иска отъ сиромасъ да стане богатъ, трѣбва безъ друго да стане депутатъ или адвокатъ.

3) Който иска да стане патриотъ, трѣбва цѣлъ день да смучи народний потъ.

4) Който иска отъ сиромасъ да стане службашъ, трѣбва непременно на всекий народенъ олтарь да става литургашъ.

5) Който иска отъ сиромасъ да стане великъ човѣкъ, трѣбва да се оптяга на благоволителний *дюшекъ*.

6) Който иска отъ сиромасъ да стане дипломатъ, трѣбва да стане вторий Пилатъ.

7) Който иска отъ сиромасъ да стане финансистъ, трѣбва чрѣзъ кражба да се покаже капиталистъ.

8) Който иска отъ сиромасъ да стане голъ политикъ, трѣбва едната му дѣска да е *ексикъ*.

9) Който иска отъ сиромасъ да стане кради-народъ, трѣбва да се облѣче съ Настрадаинъ-Ходжовъ капотъ.

10) Който иска отъ сиромасъ да стане книго-издателю-скоро-бързо-тискино-печетаръ, трѣбва да захване отъ простъ календаръ.

12) Който иска отъ сиромасъ да стане журналистъ, трѣбва безъ друго да е или «Съединистъ или Южна-Българистъ», или «Народно-Гласистъ» или «Кукуригистъ», или «Смъшлистъ.»

Разговоръ.

(Слушанъ подъ Сахатъ-Тене)

— Е криво лѣво искарахме и X книжка отъ Наука! . . .

— То се знай! Може ли да избѣгне нѣщо изъ нашитѣ вѣщи рѣцѣ.

— А бе, ами чувашъ ли какво е общото мнѣние за нея?

— Не ми се ще да го кажъ.

— Защо?

— Защото. . . Защото. . . Защото. . . не! Нѣма да кажъ! . . .

— Ама го правишъ и ти? Защото я неудобряватъ ли?

— Ахъ! Ти ми го зема отъ устата!

— Глѣдай си работата! Двѣ години почти ставатъ какъ лъжемъ хората, нещемъ ли да можемъ още нѣколко? . . . Ти не глѣдай що казватъ хората, ами глѣдай какво да измислимъ да ги излъжимъ и позалъжемъ и съ XI-тата!

— Тевекелъ не я наричатъ монопѣлна!

— Ако щѣтъ и вонопѣлна, нали си пѣлимъ кесийкитѣ то ни стига и артисва!

Разговоръ.

— Ха-ха-хааа! Чудепъ ся напетина бе Срѣбрьо! че защо му отмишлявашъ толкова? Или те е страхъ, че нѣма да потвърдятъ кандидатството ти? Не бой се! додѣ съмъ азъ, ти играй шереното си хоро.

— А бе май като не ми е тѣй лесно да ми се отпусне сърдчицето. Денъ и нощъ ме ѣде този червь! Съкашъ че е оживѣлъ въ мене и ходи изъ мозъкѣтъ ми.

— Казахъ ти я, да не берешъ грижа, азъ пуенахъ мухитѣ тамъ гдѣто трѣбваше, и обѣщанието е сигурно.

— Тѣй ха? сигурно!

— Хичъ, че сега ли ме знаешъ кой съмъ? Ти ще се потвърдишъ ами иска още малко да се поиспотришъ . . . нека. . .

— Хж-хх! . . . доведихъ се. . . То се знай, че щото е поново то е готово. На ти за сега тѣзи. . . та послѣ ще видимъ. (Б. На См. *Землѣте урокъ какъвъ ще бжде тѣзи смокъ!*)

Стрѣчи Опашката.

Басна изъ Смѣшлювѣтъ Барабанъ.

Единъ гладенъ доганъ си хванжлъ стрѣчи-опашка, и когато билъ вече готовъ да я распокжеа за да я изяде, тя искрѣкала и му рѣкла: моля ти се една добрина да ми сторишъ само, вмѣсто да захванешъ да ме ядешъ отъ главата, да захванешъ отъ опашката; защото тамъ съмъ по-тлъсничка, и тамъ по-малко болки ще усѣщамъ. На тази молба доганътъ си помислилъ и рѣкълъ въ себе си: досега не съмъ сторялъ на никоя птица добрина, хайде да сторя на стрѣчи-опашката та да видимъ що ще ми дойде до главата. И като захванжлъ да я поотпуца отъ ногтѣтъ си за да ѣ обърне опашката къмъ устата си и оттамъ да я заяде, стрѣчи-опашката се искубнжла изъ ногтѣтъ му, побѣгнжла далече и оставила доганътъ въ голѣма скърбъ. На това зрѣлище пресѣтству-

валъ отдолу подъ дървото и единъ овчаръ, който тутакси надалъ викъ: ху бреее, халоснико! изѣде ли ѣ сега трѣтата???

Научи се, че днешнитѣ стрѣчи-опашки много още ще тя лѣжжѣтъ, и ти много вѣтъръ още ще да лапашъ за да утешишъ гладѣтъ си.

Правоучение. Много стрѣчи-опашки лѣжжѣтъ въ ногтѣте на Румелийскитѣ доганъ, обаче тѣ скоро ще го измаматъ за да се освободятъ.

Наредна нѣсенъ.

Ходилъ ми ѣ, мангу, ходилъ ми ѣ
На свадба церибашийска.

Дей гиди де!

Наялъ се ѣ, мангу, нааялъ се ѣ
Съеъ чорба церибашийска.

Дей гиди де!

Напилъ се ѣ, мангу, напилъ се ѣ
Съеъ вино церибашийско.

Дей гиди де!

Дикисалъ го е, дикисалъ
С' корито церибашийтъ

Дей гиди де!

Вържлъ се ѣ, мангу вържлъ се ѣ
При масторката си ниянъ.

Дей гиди де!

Расправа, мангу, расправа
И лигитѣ му все течжѣтъ.

Дей гиди де!

Догдѣ дотегнж дотегнж
На майсторката до коремъ

Дей гиди де!

Та го похлуци, похлуци
Подъ пробитото корито

Дей гиди де!

Георги Гайдарътъ.

Отворено писмо

До г-на Вървикова.

Г-не и Приятелю!

Мисията си вече свършихме, нѣ и кьоравото се свърши. Порѣщанието и испращанията бѣхъ прѣвѣсходни. За жалосъ само, че не знамъ по какъвъ симболикаческитѣ знакъ имаме честъ да ни окачатъ по една силотка чесънъ и по една лненча опашка. Това нѣщо направилъ да се почуди голѣмо и малко, куче и котка. Увѣрявамъ те, приятелю, че това което видѣхме надминува вашитѣ Бѣловски гори и вацитѣ релни, които хлопчатъ изъ главитѣ ви! Ние видѣхме такива чудосни, щото «Невѣтка и Сѣтославъ» остаятъ като сѣнка на дѣскитѣ, що сѣ се размърдали изъ мозѣцитѣ имъ. Азъ съмъ искаралъ венчко на планъ и когато дойджъ ще ти го покажа за да се увѣришъ. Излѣзте на станцията да ни порѣщнете защото идемъ съ други глави. (Б. на См. Съ мечешки ли? Дай, Боже, да сѣ такива, та мозѣкѣтъ ви да не се излива!) Твой като братъ:

К. Мѣничковъ.

Отворено писмо.

До г-из Кепениева.

Бога ми! И азъ не зная кой отъ двамата ни е по-лудъ, дали ти, който мислишъ, че раздавашъ правосѣдие, или азъ, който мисля, че зидамъ венчко що можжъ, даже и кѣщи на въздухѣтъ! Азъ бѣхъ ти писалъ, че чорбаджийтъ ми те е намразилъ вече и ти скоро ще бждешъ испѣденъ, нѣ ти ме още не вѣрвашъ! Сега ти явявамъ, какво снощи прѣди да иде да си лѣгне, ми съобщи, че утрѣщомъ дойдешъ да ти кажъ да си оберешъ крушитѣ отъ кѣщата му! Нѣ ако искашъ пакъ да спечелишъ благоволенето му, ти можешъ да го спечелишъ

ако би да напуснешъ онзи безисходенъ ижтъ и да се едружишъ съ мене, съ него и съ нашитѣ. Друго-яче, увѣрявамъ, че тумбата, която ще сторишъ, ще ти строши врата, и ти нещешъ да можешъ да намѣришъ вече тѣзи врата.

Твой като братъ:

Каскеталневъ.

УКАЗЪ.

Азъ, «Плѣлю» като се приготвихъ вече да трѣгнжъ за Отецеството си (? р) заедно съ подлизуркитѣ си, имамъ намѣрение да направя слѣдующийтъ прѣвратъ:

1). Досегашнитѣ ми хрѣтки ловчийски които сѣ имали щастие да назятъ дворѣтъ ми, да се пратятъ малко на ловъ, и да видятъ дали зайцитѣ ще се подилашатъ отъ тѣхъ.

2). На досегашнитѣ ми котки да се даде орденѣтъ 1-ий классъ «плѣшокъ».

3). На умѣртвената отъ мене «Покойница» да ѣ се исеѣ единъ тържественъ нарастаеъ, въ знакъ че признавамъ погрѣшката си, и че се моля на бога да я въскрѣси.

4). Да се състави единъ снаѣжъ разнозанаятчийскитѣ т. е. отъ *бозаджиши*, отъ *катраиджиши* и отъ *куомджиши* та да може да се каже съ латинца: *omne trinum perfectum*.

Това венчко ще се възложи на г-на майстора му да го извърши прѣди пристигванието ми.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Привѣрменния Прѣдѣдатель на родившето са прѣди три месеца Научно-Забавително Дружество «Сѣдѣнка» въ г. Сливенъ като зема прѣдъ видъ дългия срокъ на дадения нему привѣремено мандатъ и 22 Членъ отъ V Глава на Проекта за Устава на Дружеството, който гласялъ, че Правилника подлѣжалъ на измѣнение слѣдъ три месеца отъ приеманието му, врѣме което дѣйствително са итекло, приканя венчкитѣ си избиратели, които тѣй щедро са го облѣкли въ тѣкъвъ единъ мандатъ, и венчки други останали градски интелегати, които не са имали честъта да бждатъ до сега членове на «Сѣдѣнката» да са събератъ въ въ Градската Публична Библиотека на 15 Май часа по 2 слѣдъ обѣдъ за да рѣшатъ: първо, гдѣ трѣбва да са ископае гроба на тази нещастница «Сѣдѣнка», която са схумнала на родилната си постеля; второ, трѣбва ли още той, Прѣдѣдателя, да пази Проекта за Устава на Дружеството и третѣе да са вземе обратно дадения нему мандатъ, който му билъ вече догѣгналъ.

Сонеттъ

*

Удряй, бабо, този прѣчь,
Кожата му охлузи,
Той се пери хвърга кѣчь
Катъ прѣдъ своитѣ кози!

*

Прѣчупи му тѣвъ рога,
Та да види какъ така
Смѣй да скача по брѣга
Безъ да си строши крака.

*

Него и «Оса» жилий,
Нѣ той като прѣчь глупакъ
Не разбира че го боли
Та да мѣтне таклавакъ.

Дописки на „Смъшля“

(Извличаме следующото от петъ дописки по членствъ на билерството, като молимо г-да дописниците да ни го не смняватъ за грѣхъ.)

Дядо Смъшльо!

Браво и пакъ повтаряме браво! *вара вара гюч бели* дойде да порастръснѣ и нашия въпросъ! А бе, че да прѣсѣтнѣнѣ само колко души си отишли *тан-дунѣ* отъ тѣзи дипломати, то е почти невъзможно пѣщо. Що да правимъ вне бѣднитѣ? Глѣдаме ближнитѣ си, че страдатъ и умиратъ отъ тѣзи болки, които нашитѣ дипломати не познаятъ, нѣ само съ единъ възкалтелни въздишки си остаеме? Тѣ некатъ отъ насъ испитѣ и дипломи! Че що ще ни правятъ испититѣ и дипломитѣ, когато дѣлата ни говорятъ? Кои ранливи? кои искълчени? кои исклени? кои маяскливи и кои заматѣрѣли сж дошли при насъ и не сж намѣрили здравне? Кой отъ дипломатинитѣ може да помогне на подирено дѣте? Нѣ кому дохождаше на умѣтъ, че най-добриятъ му цѣръ е заешката мая (сирисе)? Едно врѣме бацитѣ или майкитѣ ни сж цѣрили хората, като на слѣдне сме приѣли отъ тѣхъ, и не е имало не сакати, не слѣпи, не ранливи, а днесъ въ днитѣ на дипломатинитѣ е пълно! И що ставатъ тѣзи хорица? Пълнятъ безъ врѣме гробѣтъ си! Тевекелъ старитѣ не казватъ че всяка болка си има лѣкѣтъ, нѣ кешки да сезнае! Ний ти се молимъ, дѣдо Смъшльо да обнародвашъ това ни писмо било за въ благодарение на тебе, било за знание на дипломатинитѣ, че тѣ още много години ще си блѣскатъ тиквитѣ по книгата, и нѣма да се научатъ какъ лѣкуваме вне мѣстнитѣ болки, отъ които тѣ хаберѣ билѣ нѣмжѣтъ и безъ врѣме пращатъ съ свонитѣ опити хорицата на оизи свѣтъ.

Сливенъ,

Бае Смъшльо! Да ти явя една постѣпка или произволъ на тукашния Акцизионъ начальникъ. Този господинъ врѣни работи по хатѣръ. За доказателство на това: подадахъ прошение на 4-ий Марта да са зачисля. Сжщий ма повика въ канцеларията си и ма попита: ще ли служба съ по 3 л. т. въ мѣсецъ? На което отговорихъ съ благодарение. Въ сжщото време поиска документитѣ ми и вече ще ма прѣдстави. Слѣдъ нѣколко дена, той вмѣсто мени зачепилъ единъ на 60 години старецъ, баца на писаря при финансовото управление. Второ прошение дадохъ да ми яви причинитѣ, то остана мендеръ-алтъ. Почитаемата Дирекция какъ не обрѣща внимание, да ревизира, на какви старци е възложено да исплвватъ такава длѣжностъ!

Да заключава публиката че по влияние на «хатѣръ» и друго неше изврши!

Никола Димовъ.

Анхело, Дядо Смъшльо!

Моля ви, кажети ми като какъвъ, способъ да найда щото да мога да ви събера абонамента, още за 7 течения. 6-хъ ни абонати глѣдатъ въ очитѣ на единъ котленски ци . . . нѣ та си думатъ че додето не си плати Г. Г. Г. Сотировичъ, Докторовичъ, Павловичъ тии не щели да си платятъ, понеже той имъ билъ церибашия ушъ и това ние ли работа а?

Ази като пълномощникъ на Ваша милость г. Киръ Смъшльо, моля ви въ името на тукашния ни Ямаръ Мехмуру да се погрижите вие малко за да имъ испитети една отъ Василевитѣ лютиоргин дано да ги вразуми, за да си плащатъ борча защото сетне знашли, да ме не принуждаватъ да имъ лжена имината. (Б. на См. Като даваме мѣсто въ листа си на горията дописка, не можемъ да не изразимъ велеречиво искренпата си благодарностъ на нашия дописникъ, който показва ежстрадание за гдѣто не си внасятъ нѣкоп борча за вѣстника.)

Добричъ, 164 дена до Димитровденъ.

А бе бай Смъшльо, ходишь, ходишь, а къмъ нашия вилиятъ хичъ не забикалешъ; мислишь, че нѣмаме клубъ и читалище; Слава Богу за сега си имаме и клубъ и новоотворено читалище. Пълни и прѣвѣлени съ патриоти и избиратели; камъкъ да хвърлишь патриотъ или избирателъ ще ударишь. Се гласунодаватъ и избиратъ и то благодарение на *червез-Петка*, който постоянно е обкруженъ отъ тѣхъ, комуто аманъ и заманъ не даватъ. Училищата ни се намиратъ въ цвѣтуще състояние; наврѣднали са тази година, като ракъ на бързей Учителитѣ ни са много добри Богъ да ги поживи свършили университетъ по спирнитѣ пития, игрането на скамбилъ и др. Вървай ма бай Смъшльо, че цѣлъ единъ день ма боля корама отъ смѣхъ, като та видѣхъ съ барабанъ, а бе ти си замѣзалъ на дауджика. Бай Смъшльо, вървайма, че цѣлъ день си лутахъ главата да рѣша слѣдующата задача, но като не можихъ, то са обрѣщамъ къмъ тебе и та мола да я рѣшишь за да не остане не решена за математичитѣ въ България. Колко плата трѣба да земе на день единъ учителъ въ България да кажемъ, че той е Господинъ С. Сивирскій, когато на мѣсецъ зема една сума отъ 150 лъва; колко ще му са заплати на день, когато по цѣли дни играе на скам билъ по рѣждивитѣ кафенета. Вървамъ, че тази задача са намѣрва рѣшена или съ барабана ти, или мѣжду подлогитѣ на рунтавитѣ ти царвули, нѣкъ азъ като чолякъ зеръ не можихъ да й влѣза въ каймата. Пакъ комуто е дадено; сѣко пѣщо си има колайлжкъ. Сега толкова до пкти повѣче.

Единъ новъ математикъ.

ПРѢСПИ ПОВНИИ.

— Миналий понедеѣльникъ Г. В. Матеевъ, досегашенъ секретаръ на тукашното гражданско сждилище, замина за Бургазъ, гдѣто е назначенъ за околийскій сждникъ на мѣстото на Г. П. Кабаковъ, който са прѣмѣства на сжщата длѣжностъ въ Стара-Загора. Намъ е повече отъ удивително за назначението на Г. Матеева за сждникъ, и то въ Бургазъ!

— Завчера недѣля, Г. Минтовъ, сждебний изслѣдователъ, който отъ 15 дни са намираще въ К.-Агаческата и Каваклийската околии по изслѣдвание, са завърна въ града ни.

— За сждникъ на К.-Агаческата околия е назначенъ Г. В. Кабаковъ, на мѣстото на Г. В. Платноровъ, който са прѣмѣсти на сжщата длѣжностъ въ Карлово.

— Въ Бургазкото окръжно гражданско сждилище е станалъ единъ оригиналенъ скандалецъ. Прѣдѣдателя си е позволилъ въ време на съвѣщание да паложки мѣстнето си на одного отъ членове-

тѣ и да му прикачи титлата рушветчия. Г. Директора на Правосждието е заповѣдалъ на Прокурора да изслѣдва работата и да му доложи.

— Слухъ са носи, че нашитѣ пансионджи са оплакани, или щели да са оплачатъ, отъ редакцията на Смъшля за гдѣто пише *базы-базы* за тѣхъ. Ако е такъвъ въ пикитѣ имъ, по-добрѣ п той да не е. Мислятъ ли, че Смъшлю на гнила джеса стжива? Желаятъ ли да лжнемъ на цѣлъ свѣтъ мордитѣ на всички? Или ние незнаемъ съ каква цѣлъ не са обнародватъ актовитѣ по ревизията на пансионна? Да видимъ що ще я извърши Г. Директора Г. Груевъ който е въ града ни.

— Приятели отъ Айдоъ ни пишѣтъ за дебелата некаджрностъ на тамшии околийскій училищенъ инспекторъ. Ние не обнародваме тѣзи писма, защото не еднаждъ и дваждъ са е писало за този инспекторъ и почитаемата дирекция не обрѣна никакво внимание. Ние незнаемъ ако овчаръ-кехая е все едно училищенъ инспекторъ!

— Миналий вторникъ най-добриятъ ученикъ въ тукашното реално училище билъ отчисленъ по просто исплденъ. Причината казватъ била, че той ужъ билъ написалъ писмо противъ свирача Каломати, безъ да се е доказало, че той е писалъ това писмо. Ще видимъ какъво още има да стани въ този пансионъ.

— Извѣстиятъ ни, че тѣзи дни новоназначений ни градскій кметъ щелъ да приеме дѣлата отъ старий кметъ. Желателно е да приеме дѣлата и сжткитѣ по тази система по която той ще придаде свонитѣ въ Ямболъ.

— Учимъ са, че съ успѣхъ сж свршили испититѣ на ученицитѣ въ нашата околия.

— Увѣряватъ ни че отъ 4-5 дена насамъ 4-5 телета се спадали и удавили въ отворенитѣ кладенци изъ турекитѣ вيرانета! Чудно е нашето Кметство за дѣто не обрѣща никакво внимание за да се исплнятъ тия зинжли дунки!

— Смъшлю пма намѣрение въ единъ отъ идущитѣ си броеве да изложи една равномѣтка на всичкитѣ си синомощствователи; Кадѣ по колко листа се приематъ, кои сж си платили и кои не сж.

ЗАИТВАНИ.

1-о Специалисти ли сж съдержателитѣ на Источно-Румелийскитѣ пансионни, или не?

2-о Ако сж специалисти кждѣ сж учили тѣзи своя специалностъ, и има ли особна наука за да учи какъ трѣба да са съдержаватъ Источно-Румелийски пансионъ?

3-о Не е ли подадение да бждѣтъ съдержатели на пансионитѣ и Българи, а сѣмо чужденци ли можатъ да управлвватъ пансионни?

4-о Тѣй ли трѣбва да са съдержаватъ пансионни както Смъшлю се учи?

— Защо околийски ни сждникъ Г. Д. Х. Б. назначава дѣлата за разглѣждание въ 2 ч. а самъ той едвамъ часа въ 4 дохожда въ сждилището? Отгов.—Защото хората можѣтъ да са оплакватъ и телеграфически на Г. Директора, като имъ са изгубва влжната отъ сждниковата мудностъ.

Игри и задачи.

№ 1.

К	К	Л
Н	О	О
У	У	Х

№ 2.

а				
а	а	а		
з	к	п	п	р
	р	р	р	
				ц

№ 3.

В	Й	К
Л	Л	О
О	О	О

№ 1 има 3 думи съ по 3 букви и всяка дума се повтаря два пъти; също и № 3.

№ 2 има дума съ 5 букви и 2 други думи съ по три букви; думитъ се повтарятъ.
Ат. И. Д-въ.

ПОЛИТИКА.

Политическия хаосъ хванъ пакъ да се простира къмъ Изтокъ. Той глѣда да вилете като някъкъ муниципалната источнитъ държавци. Англия пъшка за гдѣто българитъ били твърдоглави и не склонявали на нейнитъ прѣдложения за желѣзната линия. Австрия освѣнъ тази трѣска трѣсее я и Дунавскиятъ въпросъ. Той ѝ се исправя като исполнивъ, който ѝ задава страхъ. Примките ѝ заложени въ Лондонската конференция, Румѣния се мъчи да ѝ ги раскъса. Тя шава, Румѣния не дава. Тя вика, България не я остава да се втика. Тя хвърля заръ и за Сръбскиятъ шонаръ, нъ и той ако грухне, тогава вѣтерътъ съвсѣмъ ще я духне. Тя дава умъ и на Агата, като му валага съ лѣка главата: нъ и той вече се вразумява и глѣда не той ами тя да му се прозява. Тя мислише отъ камъ Руссия другъ вѣтеръ да духне, нъ в оттамъ скоро зло ще я духне. Съ една рѣчь тя видѣ, че трѣбва да си налѣга парцалитъ въ Вѣна за да не аде испослѣ кашата студена!

Колкото за другитъ царцинии ние ще кажемъ, че между тѣхъ днесъ за десъ Франция се е хванѣла на едно хоро, нъ какъ ще го изиграе то е още тъмно като рогъ. Също и баба Виктория не може още да се расчисти съ Хедивътъ. Кой знае? Го се види, че ней се иска свадба, нъ ако я трѣсене нѣкою брадва, тогава ще стане туфафъ!

Отъ Китай не ни пристигнахъ още новинитъ, за това извинѣте въ другитъ вѣстници ги прочитѣте!

Изъ Смѣшловата чанта.

Г-не Настоятелю въ Стара-Загора, испратенитъ Ви ощебъ л. т. по Г. Сазаниди приехме навреме.

Г-не Настоятелю въ Карнобатъ испратенитъ Ви 4 л. т. по пощата приехме навреме.

Г-не Абонате въ Карлово испратенитъ Ви 30 гр. зл. за едно годишно течение отъ вѣстника ни приехме.

Г-не Настоятелю въ Добричъ. — Испра-

тенитъ ви 11 Рубл. ср. приехме тукъ отъ Г-нь Г. Карамалаковъ.

Г-не *Целувамъ* тя въ Бургазъ. Нѣмаште ли нѣщо за въ пжния джобъ аллахитъ-северсе, ами си сѣднали да пишешъ за работи джѣнъ джѣнъ?

Г-не Гочо въ Сейменъ. Като сте толкозъ законджия, защо не научи закона за дописничитъ?

Г-не П. Д. въ Сливенъ. Вашитъ три телеграмми не сѣ достаточни да *очистятъ отчеството ни отъ специалиститъ грабители*.

Г-не * * въ с. Боз-агачъ. Хо-а-а-а, че отъ гдѣ намѣрохте кървино масило да ни пишете дописки? Буквитъ избѣтели и нищо нѣможеме да прочетемъ.

Г-не Драндавеловъ въ Казанлъжъ. Дошиката ви е безѣлна и нече да са доказва съ хиляди доказателства.

Г-не въ Сейменъ. Какъ да адресоваме на више име и фамилия единъ брой отъ вѣстника ни?

Г-не Мотулта въ Ст-Загера. Не са интересува свѣтътъ, че ванитъ разсипенъ пѣлъ да стане началникъ станции. Като е достоинъ и директоръ била става.

Г-не Поповче въ К-Агачъ. Ивашата е слѣпа работа. Какъ отъ ни са виждате привикнали сте да носите кржета на *предсещитъ и осемъ*.

ИЗЪ ВѢСНИЦА.

Будалица. — Хе, бабо Цоне, ходи ли тамъ? — Дѣ, синко? Амчи тамъ де. . .? — Ууу! у Стойнони ли! — Тамъ де! — Хе, синко, тѣ. . . тѣ ти я даватъ, ама ако си отвадишъ очилата, и си поправишъ главата! — Ба?! че каква ми е главата? — Ехъ кой знай, синко, казватъ че била празничка. . . и че си билъ малко будалица. . . — Добръ, добръ, бабо и азъ отъ гѣлавица ще я направа кукувица!

Ениграмма. Единъ наумилъ да напише ениграммата си още на животъ; и като я написалъ, неказалъ я на никого отъ приятелитъ си. Приятелтъ му като я прочелъ иземѣлъ се защото видѣлъ написана тѣй: *«тукъ почива най-добриятъ патриотъ и поешъ отъ свинки (вълѣсто отъ свинки)»*.

Задача. Ако въ една къща жената е мжжъ, а мжжътъ жена, кой отъ двамата има по-голяма вина?

Извѣстие. Венчко ми е *сервдо*, мѣзамъ малко на *постъ*, въ очитъ съмъ *разногледъ*, отъ устата ми каша жлъчь и *медъ*, главата ми стонъ като на *плешъ*, ще ми се да съмъ *клетъ*, кръвта ми е топла като *ледъ*, хубавъ съмъ като прѣцвѣтълъ *цвятъ*, който иска тактъвъ *зетъ* като *медъ* нека ме земе и съ панталонъ ветъ.

(Б. на См. Хитъ олмаса този трѣбва да е нѣкой архивистъ).

Ганчу Ряпата.

Учителка и ученичка. Тази наша учителка като некала да посѣди ученичката си да е не труфи много-много, казала ѝ: отъ кого си видѣла мари да си въртишъ така косата и да ходишъ така натруфена? — Отъ тебе, учителко, отговорила невинната ученичка.

Педагогическия учителъ и дѣца. Уч. — Дѣца! на какво прилича тази буква л новините ли вчера какво ви казахъ?

Д. — Помнимъ, помнимъ учителю, ти прилича на раскрачена жена.

Уч. — Много добръ, тѣй бѣше! ами помните ли тази буква м на какво прилича?

Д. — И нея помнимъ, учителю, ти прилича на двѣ раскрачени жени.

Уч. — Много добръ, тѣй бѣше! ами помните ли и тази л на какво прилича?

Д. — Хай-хай, помнимъ, учителю, ти прилича на клѣкнѣла жена, и снощи Пенчу Петковъ като повтаряше урока

си, и каза името на тази буква и на другитъ двѣ майка му щѣше да го бие, и му заръча още веднажъ да не е казалъ такава дума.

Б. на См. *Ние прѣпорѣчваме този учителъ на Дир. на Нар. Просвѣщение да го възнаградя за педагогическия му трудъ*.

Когато поить на едно село е инянъ, а кмегѣтъ му залянъ, какъ му отивать работитъ? Отговоръ: ипгайте X-ци.

Хубавъ отговоръ. Единъ Гръкъ, като се срѣцнахъ съ Анахареса, приемѣлъ му се, че билъ роденъ въ Скития и като тактъвъ той билъ варваринъ а Анахаресъ му отговорилъ: приятелю! отечеството ми е срамъ за мене, а ти си срамъ за отечеството си!

Далечъ ме малю ожени та лесно да се хвалѣ. Спорѣтъ тази народна поговорка оженилъ се и нашъ Михалчу въ голѣма града Пуплудена. Той се хвалѣлъ на жена си, че билъ отъ голѣма фамилия, отъ богатъ родъ, съ една рѣчь чорбаджииско чедо. Не се мнѣжъ много, една заранъ се почукало на пѣтитъ врата. Младата и хубавица жена на нашъ Михалча излѣла да отвори и що вижда и чува? Тя вижда една бѣдна селенка и чува я да пита за нейнитъ си Михалча, за нейното си момче.

Мополю на една мома. Ахъ! Охъ! Той не дойде! Кой знай какво станъ! Този комшияка да не е, той е мой, нъ тя бърка всячко. Тя е млада, и азъ не съмъ етара на 45 лазарника! Тя е хубавица, и азъ не съмъ грозница! Тя има пари, и това е, което ще ме изгори!

Припъвъ по череша:

— Не глѣдай момче на горѣ,
Най глѣдай долу що пада,
Вѣждитъ да и' ти окапятъ,
Очитъ да и' ти иехвъркнѣтъ!

— Нека окапятъ момчеле,
Отдолу файда азъ нѣмамъ,
Щото ѝ отдолу да ѝ твоє
Щото ѝ отгорѣ да ѝ мое!

(Слушана отъ Герги Гайдартъ).

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. — Г. Бухаликовъ забравилъ да си туръ *кепитъ* на главата та ходѣше гологлавъ. Смѣхъ до Бога! (Б. на См. *Не се силите да не се истревете*).

Тамже. — За една работа се мълчишъ ты скоро сама ще неквиши! (Б. на См. *Отъ кукуригание на невичие ли я обирахте?*)

София. — Држтъ-мржтъ консерваторитъ ще го пзѣдгътъ! (Б. на См. *Що я? Да не е нѣкой консерваторский вольт безъ соль?*)

Тамже. — Все се крѣтпмъ и все се молимъ, нъ га-че-ли нече да има никаква облага! (Б. на См. *Прѣтерпѣвий до коща той спасенъ буденъ!*)

Сливенъ-Станимжа. — Иратѣ тѣзи неувни на «Кукуригу»; той е по-близо до васъ и той е майсторъ да ги публикува. Новеденето на двамата ви учителма некъ-аля е добро, само ги пазѣте отъ винено ведро!

Татаръ-Пазарджикъ. — По насъ хората знаятъ да посятъ и по двѣ динии подъ една мишиница. Нъ нашѣтъ новопзбранъ кметъ не е отъ тѣхъ. Той чете всякой денъ Органич. Уставъ, нъ пакъ си е още и директоръ на сръдното ни училище! (Б. на См. *Защо го избрахте за кметъ, а сега му лете прѣвъ плетъ?*)

К-Агачъ. — По насъ контролоритъ хванѣхъ да гѣлкуватъ по своему законитъ. Прѣжката била сръдетво за съби-

ранше кадаструту. (Б. на См. *Асвж само кадаструту е прчка, що трѣбва на контролора друга? Тя по-леко ще се увива у неговитѣ уши ако би да се поизсуши!*)

Пловдивъ. — Кукуригуститѣ и Южно-Българиститѣ се чудятъ какъ да излѣзатъ изъ батака, който чакъ до главата имъ се протака! (Б. на См. *Нека го погледнатъ та да се навлянатъ!*)

Свищовъ. — По насъ европейскитѣ моди сж въ точната си пълнота! (Б. на См. *Острѣжете си по напрѣдъ калѣта що ви е по врата, че тогава ставайте европейци и фарисейци!*)

Цариградъ. — Хж-хж! Св. ни Екзархия се мжчи да ражда. . . . (Б. на См. *Да не се спогажда?*)

Варна. — По насъ овацнитѣ бѣхж все гагаузки и французски! (Б. на См. *Ами защо не и руски?*)

Ихтиманъ. — Тукъ става складъ отъ коніе, нѣ не знаемъ за кого или за какво! (Б. на См. *Скоро ще се научите по телеграфа!*)

Ст. Загора. — Миналата недѣля срѣщу Константинъ день прѣзъ ноцѣта, Г-нѣ Патановъ и С-жје (малджии) не-

копахж три *Златни дирѣци* въ третѣ моголи?! (Б. на Смѣшло е любопитенъ да види какъвъ специалитѣ ще *гестирдиса* Г. Патановъ отъ Европата и какви лири ще пасече, Автономски ли или Български?)

Пловдивъ. — Дѣдо Смѣшло! ако имашъ едно тѣло отъ в. «гайда» която ти и дѣдо Славейковъ я надувахте за народностъ на 1863 г. въ голѣмото село, прати го на **Кукурига** защото му трѣбва за олеснение на редакцията му! (Б. См. добро, но той има. Задоказателство вижте въ послѣдния му брой за вселенския патрикъ, гдѣто Власитѣ си взели 3-то а Сърбитѣ С-то, и тѣй вселенския патрикъ си остава **Еленски**; виждѣ «Гайда» 1863 год. Авг. 10 стр. 40; подъ заглавие: *Отъ титлата и пр.*)

Нова-Загора. — Нашитѣ гладенъ учителъ слѣдва юще да си търгува съ книги, и приелѣдва ученицитѣ конто не купуватъ отъ него. (Б. на См. балжкѣ баштанъ кокаръ). —

В.-Търново. — Нашитѣ *делибашии* щѣли да се наложатъ скоро съ каша! (Б. на См. *Тррррр-тррр!*)

Стара-Загора. — Училищата ни се отворихж, нѣ на учителитѣ още не се платило! (Б. на См. *Вие казахте, че делилицитѣ по васъ се свѣриши, а тѣ сега захванжли! Недѣйте ни лѣга, че изваждами рога!*)

Сливенъ. — Испититѣ слѣдватъ и учител. . . все се погледватъ. Защо ли? (Б. на См. *Незнаемъ що да кажемъ, защото ще ни направятъ да се каемъ!*)

Гумново. — Скоро ще пѣемъ на лазари изъ библиотеката! (Б. на См. *Недѣйте нѣ, или поиграйте, дано искарате празоветѣ заедно съ лѣзоветѣ!*)

Видинъ. — Единъ вѣтъръ духа отъ кѣмъ водитѣ, ама га-че-ли ще ни искара дърмитѣ! (Б. на См. *Не се бойте, нѣ се ройте!*)

Сара-Гьолъ. — На третѣхъ мѣсеци веднажѣ се черкуваме. Толковъ често ни посѣщава дѣдо попъ! (Б. на См. *И толкова стига, колкото да не забравите, че сте Християни!*)

Казанлъкъ. — «Кукурига» го опърлихме верѣдѣ кюлбоклука! (Б. на См. *Чортъ да го прости!*)

О П И С Ъ

НА

Книгитѣ печатани и издадени отъ книжарницата

НА

В. „БЪЛГАРСКО ЗНАМЕ“

въ г. СЛИВЕНЪ.

Петръ Великий, Екатерина Първа и Менчиковъ. Превелъ Д-ръ Г. Мирковичъ, цѣна гр. 7 1/2

Хигиена. За народнитѣ училища, превелъ Петръ Ивановъ, цѣна гр. 12

Нравствено Въспитание. Отъ Петръ Ивановъ, цѣна гр. 2

Юнашки Подвиги. на рускитѣ доброволци въ Сърбия и пророчеството за паданието на Цариградъ прѣвелъ Д. Х. Бръзицовъ цѣна гр. 2

Кратакъ Повторителенъ Курсъ. на новата История превелъ В. Г. цѣна гр. 4

Вилхелмъ Телъ. Трагедия отъ Шиллера прѣвелъ Д. Х. Бръзицовъ цѣна гр. 5

Хроника на Руско-Турска Война прѣвелъ Д. П. Минковъ цѣна гр. 8

Майчино възпитание, основано на природнитѣ закони. Отъ Ж. Рамбосокъ. Прѣвелъ И. Н. Минтовъ цѣна гр. 4

Патриотизмъ отъ А. Салиеръ, прѣвелъ Н. А. Начовъ цѣна гр. 12 1/2

Цеко или освобождението на Българския Народъ. Отъ Г. Д. Голчевъ цѣна . гр. 5

ЧУЖДИ ИЗДАНИЯ.

Питиасъ и Дамонъ или искрено приятелство. Прѣвелъ Ив. Н. Минтовъ цѣна гр. 2

Два расказа, експиниятъ гостиници и въ прѣдвечернето на пасхата, Прѣвелъ И. Н. Минтовъ цѣна гр. 3

Вишелезенътъ отъ Нолъ-де-Мюсе, прѣвелъ Ив. Н. Минтовъ цѣна гр. 2

Паразитътъ отъ Шиллера прѣвелъ П. П. Стойновъ цѣна гр. 3 1/2

Граматически способъ за изучаване на 10-тѣхъ части на рѣчьта, съставилъ Д. Кавалджиевъ цѣна гр. 10

Катихизически Бесѣди, Превелъ Сливенскій Митрополитъ Г. Серафимъ, цѣна . . . гр. 20

Природа, или Книга за чудесата на свѣтътъ, Превелъ Д. Х. Бръзицовъ, цѣна гр. 10

Коиго Господа желаятъ да ся снабдятъ съ горѣпоменатитѣ книги, нека се отнесжтъ писмено до Книжарницата на В. „Българско Знаме“ въ Сливенъ; горнитѣ книги се намиратъ за проданъ и въ всичкитѣ Книжарници въ Румелия и въ България.